

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera ve věci žalobkyně: **L. K.**, bytem B., zast. **JUDr. Šárkou Heinzovou**, adresou Brno, Malinovského 4, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 9.4.2013, vydaného a vypraveného dne 10.4.2015, č.j. MPSV-UM/4728/13/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9.4.2013, vydané a vypravené dne 10.4.2015, č.j. MPSV-UM/4728/13/9S-JMK se ruší a věc se vrací žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Včasně podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2013, č.j. MPSV-UM/4728/13/9S-JMK, vydaného a vypraveného žalovaným dne 10.4.2015 (dále „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 27.2.2013 č.j. 75302/13/BM (dále „*rozhodnutí správního orgánu prvního stupně*“). Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání odměny pěstouna podle § 47i zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o sociálně-právní ochraně dětí*“).

Žalobkyně v podané žalobě líčí okolnosti svého případu a péče o svou vnučku s tím, že podle jejího názoru jsou splněny podmínky pro přiznání odměny pěstouna podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí, kdy v jejím případě vzhledem k jejím sociálním poměrům a zdravotnímu stavu dítěte se jedná o případ hodný zvláštního zřetele. Navrhla proto zrušení napadeného rozhodnutí s tím, že má za to, že správní orgán vzal za základ skutkový stav, který je v rozporu s obsahem správního spisu.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný prakticky zopakoval argumentaci uvedenou již v napadeném rozhodnutí s tím, že správnímu orgánu prvního stupně ani správnímu orgánu druhého stupně nepřísluší hodnotit sociálně-právní aspekty výchovy nezletilých dětí, neboť k tomu je povolán příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (Magistrát města Brna, odbor sociální péče), jehož názor v dané věci byl vyjádřen ve stanovisku ze dne 31.1.2013 č.j. MMB/0038373/2013, podle něhož tento orgán nedoporučil přiznat odměnu pěstouna, protože nepovažoval situaci žalobkyně za hodnou zvláštního zřetele. Podle žalovaného správní orgán prvního stupně správně případ právně kvalifikoval, a jelikož nebyly splněny podmínky pro přiznání odměny pěstouna podle § 47j odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, žádost o přiznání této dávky pěstounské péče zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Věc posoudil takto:

Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti:

Žalobkyně podala dne 3.1.2013 žádost o dávku pěstounské péče – odměnu pěstouna. O této žádosti rozhodl správní orgán prvního stupně dne 27. 2. 2013 pod č.j. 75302/13/BM tak, že žádost zamítl. Rozhodnutí správnímu orgánu prvního stupně se opírá o vyjádření orgánu sociálně-právní ochrany dětí, podle něhož daný případ není hodný zvláštního zřetele zejména s ohledem na skutečnost, že matka dítěte bydlí ve stejném bytě jako dítě a jako pěstounka, která je prarodičem dítěte.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém podrobně zdůvodnila, proč má za to, že její situace je hodná zvláštního zřetele. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že toto odvolání jako nedůvodné zamítl a rozhodnutí správnímu orgánu prvního stupně potvrdil. V napadeném rozhodnutí se žalovaný dovolává vyjádření příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dítěte, podle kterého situace žalobkyně není hodna zvláštního zřetele.

Podle § 47j odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí odměna pěstouna podle odstavce 1 písm. a) a b) téhož ustanovení náleží osobě pečující nebo osobě v evidenci, která je rodičem nebo prarodičem otce nebo matky svěřeného dítěte, pouze v případech hodných zvláštního zřetele, zejména s ohledem na sociální a majetkové poměry osoby pečující nebo osoby v evidenci a jejich rodiny a s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu dítěte. Pro účely rozhodnutí o přiznání odměny pěstouna je krajská pobočka Úřadu práce povinna si vyžádat vyjádření příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Podle § 50 odst. 1 a odst. 4 správního řádu mohou být podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu.

Soud se v prvé řadě zbýval otázkou, zda je vyjádření příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dítěte, které si byl správní orgán prvního stupně povinen vyžádat v souladu s § 47j odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, pro tento správní orgán závazné či nikoli, a to s ohledem na skutečnost, že jak správní orgán prvního stupně, tak i žalovaný správní orgán druhého stupně vycházely výhradně z tohoto stanoviska a jinými podklady či tvrzeními žalobkyně se nezabývaly.

Jak vyplývá z § 50 odst. 4 správního řádu, pro správní orgán je závazný jen takový podklad, o kterém to zákon stanoví. Z ustanovení § 47j odst. 3 věty druhé zákona o sociálně-právní ochraně dětí přitom vyplývá, že správní orgán je povinen si toto stanovisko vyžádat, avšak jeho závaznost již zákon nestanoví.

Vyjádření příslušného sociálně-právního odboru tak nebylo pro žalovaného, resp. pro správní orgán prvního stupně závazné a žalovaný, resp. správní orgán prvního stupně je měl hodnotit v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu jako jeden z podkladů pro vydání rozhodnutí a pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo (což mu ostatně ukládá i § 47j odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí). Tím, že tak žalovaný (resp. správní orgán prvního stupně) neučinil a vycházel ve svém rozhodování výhradně ze stanoviska příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dítěte, aniž by se zabýval argumenty žalobkyně (a pakliže se těmito argumenty zabýval, nepromítl tyto své úvahy do meritorního rozhodnutí), žalovaný porušil zásadu materiální pravdy zakotvenou v § 3 správního řádu. Dané řízení tak zatížil vadou spočívající především v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, který má za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek jeho důvodů § 76 odst. 1 písm. a/ s.ř.s.). Rozhodnutí správního orgánu prvního i druhého stupně, stejně jako podkladové vyjádření orgánu sociálně-právní ochrany dětí trpí absencí jakéhokoli prověření sociálních a majetkových poměrů žalobkyně, takže chybí zjištění jakéhokoli skutkového základu pro posouzení toho, zda případ žalobkyně je či není hodný zvláštního zřetele. Pouhé faktické konstatování, že se dcera žalobkyně, která je zároveň matkou dítěte svěřeného žalobkyni do pěstounské péče, vrátila po čase do domácnosti žalobkyně, je v tomto ohledu zcela nedostatečné.

Nad rámec věci lze podotknout, že žalovaný by zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci, i tehdy, pokud by stanovisko příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí bylo pro správní orgán závazné. V takovém případě by postupoval v rozporu s § 149 odst. 4 správního řádu.

S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že v daném případě došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení, a proto napadené rozhodnutí bez jednání zrušil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. a vychází ze skutečnosti, že žalobkyně měla v řízení úspěch, avšak důvodně nevynaložila žádné náklady, kdy soudní řízení bylo od povinnosti platit soudní poplatek osvobozeno v souladu s § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zároveň zástupkyni žalobkyně, která není advokátkou, náklady podle obsahu spisu nevznikly.

Jen pro úplnost se dodává, že ve věci rozhodoval jako místně příslušný Městský soud v Praze, a to v senátním obsazení s ohledem jednak na ustanovení § 11 odst. 1 o.s.ř. (ve spojení s § 64 s.ř.s.), podle něhož jsou pro určení věcné a místní příslušnosti rozhodné až do skončení řízení okolnosti, které tu jsou v době zahájení řízení, jednak na procesně právní úpravu ustanovení § 7 a § 31 odst. 2 s.ř.s., platnou a účinnou před jejich novelizací učiněnou s účinností od 1.5.2015.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. června 2015

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu